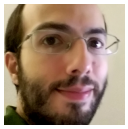
Lloar algú

Per JoanM el dg., 24/02/2019 - 21:00

Quan ens acostem a grans edificis del passat, sobretot aquells que s'han construït per lloar Déu -com ara catedrals i esglésies-, ens trobem que fins i tot a molta altura hi ha detalls preciosos que difícilment podem apreciar, però que els constructors van dissenyar amb cura pensant en que, per més que invisible, Aquell a qui s'honorava ho podria contemplar. És la lloança invisible.

Avui podem parar-nos un moment i obrir el cor a Déu: soc capaç de lloança invisible? Puc lloar davant dels altres la feina feta per un company de feina quan aquest no hi és? Puc lloar la cuina que algun familiar s'ha escarrassat a preparar? Puc lloar el treball constant i discret d'algú amb els últims de la societat, del grup, de l'escola...? Potser els qui netegen, o eduquen, necessiten una lloança. Lloança pública però desinteressada, invisible... Així és també lloança a Déu.